

regeringen ikke kender, tror jeg, de vil være velkomne her.

Sandheden er jo, at hvis man laver de her reformer, øger beskatningen på boliger og bruger pengene målrettet på at nedsætte skatten for f.eks. de laveste indkomster, vil langt de fleste familier opleve et samlet plus, og som hovedgevinst vil vi få mindsket uligheden i Danmark. Jeg synes, at hr. Henrik Sass Larsen forfalder til det rene automatpiloteri, for en omlægning, hvor man hæver boligskatten og til gengæld sænker indkomstskatten, vil faktisk være til fordel for langt de fleste familier her i landet. Det vil være et samlet plus, så hvorfor bliver Socialdemokraterne ved med at hænge fast i betonen?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Ja, man kan sagtens hæve boligskatterne, og man kan hæve alle mulige skatter. Men spørgsmålet er, om det ville være retfærdigt, rimeligt og virkningsfuldt, og det tror vi ikke.

I dag betaler man jo boligskat af fremtidige gevinster, som endnu ikke er realiserede. Sådan er beskatningen indrettet, og hvis vi oven i det beskatter folk, når de faktisk får de gevinster, som de én gang har betalt skat af, synes jeg, det ville være lige rigeligt nok. Og hvordan ville det i øvrigt påvirke boligmarkedet, hvis vi gjorde det? Hvis vi gav en masse unge mennesker, som lige var kommet ind på boligmarkedet, en ordentlig tur, kunne vi risikere at opleve faldende priser, og at folk lige pludselig blev insolvente i deres egen boliger, og det vil vi ikke være med til. Det synes vi ville være dårligt, og derfor tror vi ikke på en eller anden snuptagsløsning, hvor man bare hæver boligbeskatningen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Søren Egge Rasmussen. Knappen skal lige slås til.

Kl. 10.55

(Kort bemærkning).

Søren Egge Rasmussen (EL):

Tak for hjælpen.

Jeg vil gerne vende tilbage til overskriften om solidarisk fællesskab. Socialdemokratiet lægger jo vægt på, at der er råd til langt bedre velfærd, og jeg synes, der er grund til at sætte fokus på, hvordan denne velfærd skal udmøntes.

Jeg synes, det er interessant, at en Velfærdskommission, hovedsagelig bestående af økonomer, har siddet i 2 år og tænkt kloge tanker,

hvorefter den stort set har fået forkastet alle sine anbefalinger. Jeg synes, der ligger en vigtig opgave i at inddrage almindelige mennesker i den velfærdsdebat, som vi bør tage for at sikre en langt bedre velfærd, og her synes jeg, det er interessant at tænke tilbage på, at skraldemændene i Århus uden 2 års tænkepause med kloge mennesker faktisk kom frem til nogle løsninger, der kunne bruges til at skabe bedre velfærd. Jeg synes, det var interessant, at de kom frem til, at de gerne ville dele ...

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Taletiden er kun 1 minut, og man skal stille et spørgsmål til ordføreren, så hvis der kan komme et kort spørgsmål.

Søren Egge Rasmussen (EL):

O.k. Så skal jeg præcisere, at jeg gerne vil høre, om Socialdemokraterne vil gå mere positivt ind for skraldemandsmodellerne, end da de sidst havde en ministerpost på området og det ikke var muligt at gennemføre skraldemandsmodellerne.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg deler visionen og ønsket om, at en stor del af befolkningen kan få lov til at deltage i debatten om velfærd. Det er jo en væsentlig debat, så jeg håber, det kan ske, og det vil jeg gøre mit til.

De gamle skraldemandsmodeller gik på, at man tog en del af de dagpenge, man fik udbetalt, med sig på arbejde, og lidt af det samme princip har vi foreslået i forbindelse med servicejob. Vi ønsker at oprette en hel del servicejob i ikke mindst den offentlige sektor, for det vil være til fordel for de seniorer, der har svært ved at bide sig fast på arbejdsmarkedet. Det har vi taget med i vores finanslovsforslag, og vi er såmænd ganske ambitiøse, så vi medvirker meget gerne til forslag af den art, fordi vi mener, det er en god måde at anvende pengene på.

(Kort bemærkning).

Søren Egge Rasmussen (EL):

Nu har Socialdemokratiet jo lagt vægt på, at der skal være råd til at sikre velfærden ude i kommunerne, så jeg vil gerne høre, om Socialdemokratiet kan gå ind for, at bloktilskuddene til kommuner og regioner fremover som minimum skal øges i takt med pris- og lønudviklingen, og at der oven i det lægges så meget, at væksten i det offentlige følger væksten i det private. Det